

JEDNIČKA

... nejstarší, a přece mladá

Foto: Thinkstock.com

Should I Stay or Should I Go?

Téma aktuálního vydání našeho fakultního bulletinu jsme se tentokrát rozhodli věnovat zahraničním zkušenostem, které otevírají mnoho subtémat a celou řadu vztahů. Jak lidé z Jedničky pracují „venku“. Jak své zkušenosti přinášejí zpět domů. Kdo a proč „zvenku“ jezdí za námi.

Takže pojďme na věc, a nejdříve poakademicku vymezením pojmů. Dnes nemluvíme o krátkodobých jednorázových pobytech

(jistě užitečných, třeba naučit se definovanou metodiku či zajet někam „něco změřit“), kongresech (představujících jak sociálně, tak vědecky přínosné prezentace, zejména převládá-li profesní obsah nad „chozením za kongres“ a turistikou s firemní podporou) či formálních úředních návštěvách funkcionářů (užitečné, pokud nekončí večerí a podpisem memoranda bez dalších důsledků). Ani o stážích Erasmu, které již na počátku získávání profesních

UK AKTUÁLNĚ

Rektor uvedl do děkanských funkcí tři nováčky

Dvojka anatomického atlasu je na světě!

Festival První republika

Hokejisté UK rozdrtili borce Masarykovy univerzity

OBSAH

Senátoviny

JEDNIČKA ve vědě

JEDNIČKA aktuálně

Všichni chceme být
JEDNIČKA

Aby člověk mohl dělat vědu,
musí být tak trochu štoural :)

Co pro mě znamená
JEDNIČKA

Prof. MUDr. Daniela Pelclová, CSc.

Hyde park

Názory? Zkušenosti?
Fakta či domněnky?

Za ergoterapií
do Karolinska Institutet

Dentální letní škola
v Indonésii

MEDSOC Academic Affairs:
A summary of our work

Hodnocení výuky
pomáhá kultivovat
hodnocené i hodnotící

JEDNIČKA objektivem

- ▶ kompetencí přinášejí i širší zkušenost „jak si žijí jinde“ (nicméně stále zůstávají spíše studijním než profesionálně-dospělým instrumentem). Rád bych se teď soustředil na spolupráce a dlouhodobé, tedy alespoň roční či delší pracovní pobyty.

I Honza šel do světa na zkušenou

Sbírání zkušeností ve světě odedávna využívali nejrůznější krajáci či (chytří) Honzové už dávno před dnešní všeobírající globalizací. Naučit se nové. Opravdu poznat fungování jiného pracoviště i společnosti. Nejen jako turista, ale i jako faktická součást,

„Odpověď na otázku punkové kapely The Clash z titulku tohoto otváraku zní: Určitě jděte a budeme rádi, když se k nám pak zas vrátíte!“

nejen jako návštěvník, ale i s vlastním dílem zodpovědnosti za projekt a s kůží na trh za výsledky. Se všemi obtížemi, které s tím souvisejí – od řešení svého osobního života až po shánění dokladů potřebných k placení elektroměru v pronajatém bytě. Možná nás dokonce ona globalizace i mírně zpozdila. Po době, kdy díky soudružským vztahům, nejrůznějším prověřkám a sekretariátům někteří zkrátka vyjet mohli a někteří bohužel nemohli, to dnes už záleží jen a jen na nás. A přestože tak nějak můžeme všichni, někomu se ani tak moc, z nejrůznějších důvodů, nechce.

Obohacení mateřské instituce a objektivnější náhled

Poohlédneme-li se na Jedničce kolem sebe, vidíme, že většina těch – v nejlepší slova smyslu nejviditelnějších – kombinuje ve svém kurikulu v různém poměru zkušenost klinickou a vědeckou a zároveň jejich nosná profesní témata souvisí s jejich dlouhodobým pobytem v zahraničí a trvalou provázaností se světovou komunitou jejich oborů.

Jistě máme mnoho skvělých kolegů, kteří jsou součástí světové komunity, přestože dlouhodobě sami nikde nepůsobili a určitě si nemyslím, že krajákování by mělo být nějakou administrativně kodifikovanou povinností. Také existují případy neúspěšných navrátilců, a to neúspěšných z nejrůznějších důvodů, často ovšem subjektivních. Nicméně argumentace „kdyby mě poslali“ či „kdybych se býval dostal, pak bych udělal“ určitě není nejšťastnější.

Zkrátka je evidentní, že ti, kdo fakticky poznali různé systémy organizace vědy, Ph.D. studií či klinické práce v různých společnos-

tech a institucích, následně svou mateřskou instituci nejen zásadně obohacují, ale na ni i objektivněji nahlízejí. Na rozdíl od některých rozumbradovských tvrzení Honzů, co zůstali za pecí, „jó to v Americe, tam by...“.

Bariérou internacionalizace je nabídka

A tím se dostáváme k akademickému „incomingu“. Instituce může velmi mnoho získat od úspěšných navrátilců – samozřejmě pocházejících nejen z jejich vlastních řad. Proto musí vnímat svou odpovědnost, kterou vůči nim má. Ve vztahu vzájemné poptávky, nabídky, očekávání (a respektu). Jednou z řady bariér naší internacionalizace, a to jak podpory navrátilců, tak i atraktivitu pro primárně zahraniční kolegy, je to, co můžeme nabídnout. Vzhledem ke koncepci, realitě a vývoji financování medicínského školství to opravdu moc veselé není. Pozvat třeba kvalitního mladého učitele na fakultní pracoviště s nabídkou platové hladiny blížící se pokladní v obchodním řetězci opravdu není výherní kombinací.

Skutečnost, že Jednička má stále velmi dob-

rou zahraniční reputaci a je dobrou motivací pro zahraniční studenty včetně kolegů ze Slovenska (poptávka ze zahraničí po naší fakultě narůstá a je ve srovnání s dalšími fakultami stále zdaleka nejvyšší, ačkoliv máme nejvyšší školné), je prima a pro určitý druh internacionalizace funguje, pro nalákání učitelů ovšem stačit nebude.

Jednička zahraniční vědce atrahuje

V poslední době dokážeme cestou dotací vědecké práce a špičkovým vybavením našich vědeckých infrastruktur a laboratoří – ovšem ve velmi tvrdé vazbě na výsledky – atrahovat zahraniční zájemce o vědeckou práci. Na klinických pracovištích naopak zmezinárodnování stojí často v cestě jazyková bariéra v práci s pacienty. Jako jeden z nástrojů internacionalizace naší školy využíváme kurzy pro postgraduální studenty, vedené našimi zahraničními visiting professory, kteří nám pravidelně jezdí přednášet nejen v rámci svých profesních specializací, ale třeba i o organizaci postgraduálního studia ve svých domovských státech.

Jsem přesvědčen (a věřím, že ohlasy Hyde Parku v tomto čísle Jedničky mě podpoří), že volání po internacionalizaci akademické oblasti nesmí být jen prázdnou mantrou či „sběrem čárek“ za více méně turistické aktivity. Že nejde jen o to, zda někdo někde byl, ale že je třeba se dívat na to, čemu konkrétní zahraniční kontakty, stáže, pobyty, kongrese pomohly. A v neposlední řadě vím, že asi většina z nás na léta v zahraničí – jistě i pod vlivem vzpomínkového optimismu typického pro seniorejší jedince – vzpomíná jako na skvělou profesní i životní etapu. Takže odpověď na otázku punkové kapely The Clash z titulku tohoto otváraku zní: Určitě jděte a budeme rádi, když se k nám pak zas vrátíte!

Aleksi Šedo, děkan 1. LF UK

Licence k Microsoft Office jsou již k dispozici!

Licence k Microsoft Office pro studenty a zaměstnance naší fakulty, o nichž jsme se zmiňovali dříve, jsou již k dispozici! Jak k nim získat přístup? Návod najdete po přihlášení do CAS na: www.lf1.cuni.cz/multilicence

Nezapomeňte se přihlásit na 19. SVK

Zpeřítli jste si studium na naší fakultě spoluprací na vědeckém projektu? Chcete se podělit o své výsledky? Pak právě pro vás máme pozvánku k aktivní účasti na Studentské vědecké konferenci 1. LF UK.

Pokud se podílíte na vědecké práci, a nemusí to být jen u nás na fakultě, můžete se po dohodě se svým školitelem přihlásit na již devatenáctý ročník této akce. Za účast na SVK získáte 3 kredity a na spoluautory nejlepších projektů čeká i finanční odměna. Abstrakty i s přihláškou odevzdejte přes tento Google formulář. Termín je do pátku 16. března.

A pokud jste se ještě pro žádný vědecký projekt nenadchli, přijďte alespoň podpořit své spolužáky a poslechnout si, jakým zajímavým tématům se věnují. Konference se koná 17. května v posluchárně Purkyňova ústavu a přilehlých prosto-

rách, o podrobnostech vás budeme ještě informovat.

Martin Pehr, Hana Dittrichová

Více najdete na: www.lf1.cuni.cz/senatoviny-lf

JEDNIČKA VE VĚDĚ

Představujeme vědeckou skupinu prof. Karla Smetany

Tým tvoří na plný úvazek RNDr.

B. Dvořánková, Ph.D., RNDr.
P. Szabo, Ph.D., a MUDr. I. Klepáček, CSc., na část úvazku pak MUDr.

L. Lacina, Ph.D., MUDr.

O. Kodet, Ph.D., a MUDr. Z. Fík, Ph.D., kteří pracují i na klinických pracovištích.

Kromě toho je do práce zapojeno 5 postgraduálních studentů, 1 studentka pregraduální a 1 laborantka. Skupina působí jak v prostorách Anatomického ústavu, tak v BIOCEV.

Zaměření

Skupina se věnuje buněčné biologii dlaždicových epitelů včetně minoritních buněk (melanocyty) v normě i za patologických stavů. Předmětem zájmu jsou převážně nemelanomové a melanomové nádory, a to zejména z hlediska studia mezibuněčných interakcí a jejich podílu na vytváření mikroprostředí podporujícího růst a šíření nádorů. Studována je problematika nádorově-asociovaných fibroblastů, jejich vzni-

ku, regulací a významu pro šíření nádoru. Věnuje se i problematice hojení ran, které se svým mikroprostředím nádoru podobají, a tkáňovému inženýrství. Skupina používá morfologické techniky včetně normální a reverzní lektinové histochemie, metody buněčné biologie a základní biochemické metody (Western blot, ELISA). Základem je komparace analýzy klinického materiálu s ověřením ve tkáňových kulturách – a to i v trojrozměrných.

Spolupráce, granty, projekty

Skupina spolupracuje se skupinou prof. Šeda z Ústavu biochemie a experimentální onkologie, prof. Krále (BIOCEV) z naší fakulty a skupinou doc. Brábka z Přírodovědecké fakulty UK. Velmi úzkou a dlouhodobou spolupráci má skupina s Oddělením genomiky a bioinformatiky ÚMG AV ČR pod vedením Dr. Vlčka. Tradici má rovněž spolupráce s Ústavem živočišné fyziologie a genetiky AV ČR (prof. Motlík, Dr. Kupcová-Skalníková). Od 90. let spolupracuje skupina s Ústavem fyziologické chemie Veterinární fakulty LMU v Mnichově. Plodná je i spolupráce s Východoslovenským

ústavem srdečních chorob v Košicích (Dr. Gál). V současné době je práce podpořena 1 grantem GA ČR a 2 granty AZV ČR. Skupina je společitelským týmem univerzitního projektu PROGRES Q28 (řešitel prof. Šedo) a projektu na podporu Specifického vysokéhoškolského výzkumu (řešitel doc. Vokurka). Skupina byla dvakrát partnerským pracovištěm v rámci evropské sítě Marie Curie.

Významné výstupy

Nejvýznamnějšími výstupy skupiny jsou nálezy z oblasti studia nádorově-asociovaných fibroblastů, které byly shrnuty v přehledných člancích (*Int J Mol Sci* 16: 24094–24110, 2015; *Protoplasma* 254: 1143–1150, 2017; *Histol Histopathol* 33: 247–254, 2018). Tyto nálezy ukázaly, že v biologii nádorově asociovaných fibroblastů hrají významnou roli endogenní lektin galektin-1 a cytokiny/chemokiny IL-6, IL-8, CXCL-1, jejichž blokáda by byla využitelná jako nová generace protinádorové terapie. Tyto výsledky byly rovněž patentovány.

Pokud máte zájem o více informací, pište na: karel.smetana@lf1.cuni.cz

Výzkum léčby lymfedému v CAPI

Díky unikátním přístrojům zobrazovacích metod z laboratoří Centra pokročilého preklinického zobrazování (CAPI) probíhá nyní na naší fakultě studie transferů lymfatických uzlin na animálních modelech. Přispět by mohla k léčbě lymfedému u žen po terapii karcinomu prsu. Hlavním řešitelem výzkumu je docent Ondřej Měšťák z Kliniky plastické chirurgie 1. LF UK a Nemocnice Na Bulovce. „Využíváme unikátních metod

v rámci CAPI ve spolupráci s přednostou doktorem Luďkem Šefcem. V týmu je také student 6. ročníku Filip Jonáš, bez jehož přispění by projekt nevznikl a který se naučil techniky neurovaskulární mikrochirurgie. Těmito technikami, které normálně zvládají až rezidenti v plastické chirurgii po mnoha letech praxe, se třeba sešívají cévy o průměru kolem 1 mm,“ vysvětluje doc. Měšťák s tím, že v CAPI vznikla po tyto

účely mikrochirurgická laboratoř a že zcela inovativní metody mohou znamenat přelom v léčbě lymfedému. Ten je bohužel stále častou – ale relativně skrytou – komplikací, jež se nejvíce objevuje po terapii karcinomu prsu a významně ovlivňuje kvalitu života pacientek. Výzkum, který je naplánován až do roku 2020, je financován 10 milióny korun z AZV ČR.

klu

JEDNIČKA AKTUÁLNĚ

Vybrali jsme 77 300 korun pro Cestu domů

Děkujeme všem studentům, učitelům, zaměstnancům a ostatním dobrým lidem, kteří si zakoupili benefiční kalendář – připravený ve spolupráci s našimi studentskými spolky – a přispěli tak neziskové organizaci Cesta domů na podporu péče o nevládně nemocné a umírající děti. Podařilo se získat neuvěřitelných 77 300 korun. Jedničkáři, jste jedničky!

red

A. Šedo v čele asociace děkanů LF

Přestože je společenská poptávka po lékařích a dalších zdravotnických profesích stále urgentnější, dostávají lékařské fakulty od státu méně finančních prostředků, než kolik je náročná výchova odborníků fakticky stojí. Nově vzniklá Asociace děkanů lékařských fakult ČR, do jejíhož čela byl zvolen Aleksi Šedo, chce situaci řešit koordinovaně a upozorňuje, že nejen navýšení, ale i udržení stávající produkce absolventů vyžaduje od státu dlouhodobě garantované finanční

JEDNIČKA AKTUÁLNĚ

zajištění, pokrývající faktické náklady. Peníze jsou potřebné především na rozšíření personálních kapacit jednotlivých fakult. Dlouhodobá stagnace hodnocení učitelů lékařství totiž vede k jejich nedostatku napříč obory a odchodu ze školství do resortu zdravotnictví.

red

Fakulta rozšiřuje klinickou základnu

Děkan Aleksí Šedo a místopředseda představenstva společnosti AGEL Ján Dudra stvrdili 16. ledna podpisem memoranda spolupráci v klinické praxi i akademické medicíně. Na jedné straně stál záměr 1. LF UK ukázat studentům medicínu každodenní praxe, na straně druhé hledal soukromý poskytovatel zdravotní péče cestu k dalšímu rozvoji akademické medicíny. Výsledkem je nejen rozšíření klinické základny fakulty, a tím také více praxe pro její mediky, ale i spolupráce na významných vědeckých projektech. Partner-

ství obou silných institucí přispěje k dalšímu zvyšování kvality péče o pacienty i přípravu budoucích lékařů.

klu

Jubilejní plesání ve velkém stylu

Ten, kdo si udělal 5. ledna čas a zastavil se v Paláci Žofín, mohl být svědkem velkolepého jubilejního 130. reprezentačního plesu mediků. Kromě toho, že mnozí protančili střevíce na melodii Orchestru Karla Vlacha, Dixielandu přátel 1. LF UK, Josefa Laufera či Žlutého psa, mohli zažít i parádní doprovodný program. Byla připravena například světelná show s názvem Evolution, bohatě vybavený fotokoutek, jedinečný video-mapping o medicíně a Jedničce a nechyběly ani swingové taneční minilekce. Děkujeme za skvělou atmosféru!

zub

Jak zlepšit bezpečnost na školách

Zdravotníci, policisté a další odborníci, kteří se věnují prevenci rizikového chování ve školách, se začátkem prosince sešli na mezinárodní konferenci, kterou pořádala Klinika adiktologie a Národní protidrogová centrála Policie ČR. Cílem akce bylo mj. hledat společnou cestu koordinované prevence. Postupně se tak naplňuje jeden z cílů vytvořit

pro prevenci společný rámec napříč resorty zdravotnictví, vnitra, školství, sociálních věcí, spravedlnosti atd.

klu

F. Poulenc v kostele na Karlově

Jednička ve spolupráci s Pedagogickou fakultou UK připravuje další koncert z cyklu Fakulta v srdci Karlova. Tentokrát se můžete těšit na skladby Francise Poulence, které 26. dubna od 19.30 v kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Karla Velikého zahrají a zazpívají Collegium paedagogicum a Piccolo coro & Piccola orchestra pod taktovkou dirigenta Marka Valáška. Všichni jste srdečně zváni!

red

Mozek na Jedničku

Přijďte na interaktivní výstavu naší fakulty s názvem Mozek na Jedničku, která se uskuteční 13. března v budově Akademie věd ČR (Národní 3, Praha 1) jako součást Týdne mozku. Dozvíte se něco o poruchách spánku, závislostech, psychiatrických poruchách nebo náhradě sluchu kochleárními implantáty.

zub

Zlatý rok pro absolventy 1968

Rádi byste znovu zažili ceremonii ve Velké aule Karolina a vychutnali si slavnostní chvíli společně se svými rodinnými příslušníky a přáteli? Pak se můžete těšit na 21. dubna, kdy se naše fakulta opět připojí k Zlaté promoci, slavnostnímu obřadu k výročí padesáti let od absolutoria. Pokud jste absolventem z roku 1968 nebo máte přátele, kteří před padesáti lety promovali, a máte zájem se jedinečné akce zúčastnit, neváhejte se obrátit na e-mail anna.jarmarova@lf1.cuni.cz. Přihlášeným absolventům zašleme podrobnější informace o programu a průběhu celé akce. Těšíme se na setkání s vámi!

zub

Březnové MEDialogy

o nedostatku učitelů medicíny

Ve velké zasedačce děkanátu proběhne 27. března od 10.00 další ze série dialogů odborníků s novináři, studenty, pedagogy a dalšími zaměstnanci fakulty. Diskutovat se bude o současné prestiži učitelského povolání, společenském vnímání této profese a jejím finančním ohodnocení. Odborníci mj. zodpoví otázky, zda nedostatek pedagogů může ohrozit pokrok v medicíně a jak lze budovat akademickou kariéru na 1. LF UK.

klu

Máme dva nové profesory

Padesát dva nových profesorů a profesorek převzalo v pondělí 22. ledna jmenovací dekrety z rukou ministra školství v demisi Roberta Plagy. Dva z nich působí také na naší fakultě – prof. Jarmila Heissigerová, přednostka Oční kliniky, a prof. Jiří Sláma z Gynekologicko-porodnické kliniky ve VFN. Gratulujeme!

klu

Na DOD dorazily sovky zájemců o studium

Pro zájemce o studium všeobecného a zubního lékařství i nelékařských oborů připravila Jednička v sobotu 6. ledna Den otevřených dveří, na kterém dostali informace nejen o fakultě a přijímacím řízení, ale i o studentském životě, a mohli navštívit několik vybraných pracovišť. Děkujeme všem ústavům a klinikám, studentům učitelům a zaměstnancům 1. LF UK, kteří ochotně poskytovali informace a zařídili doprovodný program.

klu

Středoškoláci s Jedničkou

12. února k nám na fakultu, konkrétně na Ústav histologie a embryologie, zavítali studenti z Gymnázia Česká Třebová, aby se zúčastnili premiérového programu pro střední školy, který 1. LF UK od letošního roku nabízí. Poprvé přicházíme s ucelenou nabídkou interaktivních workshopů z oblasti (bio)chemie, anatomie, histologie, fyziologie či mikrobiologie. Cílem je nejen získat studenty pro náročné studium medicíny, ale také nabídnout středoškolským pedagogům doplnění výuky. Velký dík patří všem pracovníkům za přípravu programu!

red

Aby člověk mohl dělat vědu, musí být tak trochu šťoural :)

Oba rádi sportují. Oba jsou zvědaví. A oba baví věda, ačkoli s ní teprve začínají a učí se ji poznávat. Není taky divu, protože oba zvítězili ve svých sekcích na nedávné celostátní konferenci studentských vědeckých prací pregraduálních studentů z 12 českých a slovenských lékařských fakult, která se konala v Olomouci. Povídat si s nimi u kafe bylo velkým potěšením.

Lucie Kovářová, studentka 6. ročníku VL, jejíž školitelem je prof. Jan Malík z III. interny, obsadila první místo v Klinické sekci s prací Snížená oxygenace mozku je u chronicky hemodialyzovaných pacientů spojena s kognitivním deficitem. Antonín Tichý, student 5. ročníku ZL, jehož školitelem je RNDr. Pavel Bradna z ÚLBD, pak vyhrál v sekci Zubní lékařství s tématem Vliv délky polymerace a intenzity vyzařování polymerační lampy na vytvrzení moderních nanokompozitních materiálů.

Jak si ceníte vítězství vlastně i v tak trochu mezinárodní konkurenci?

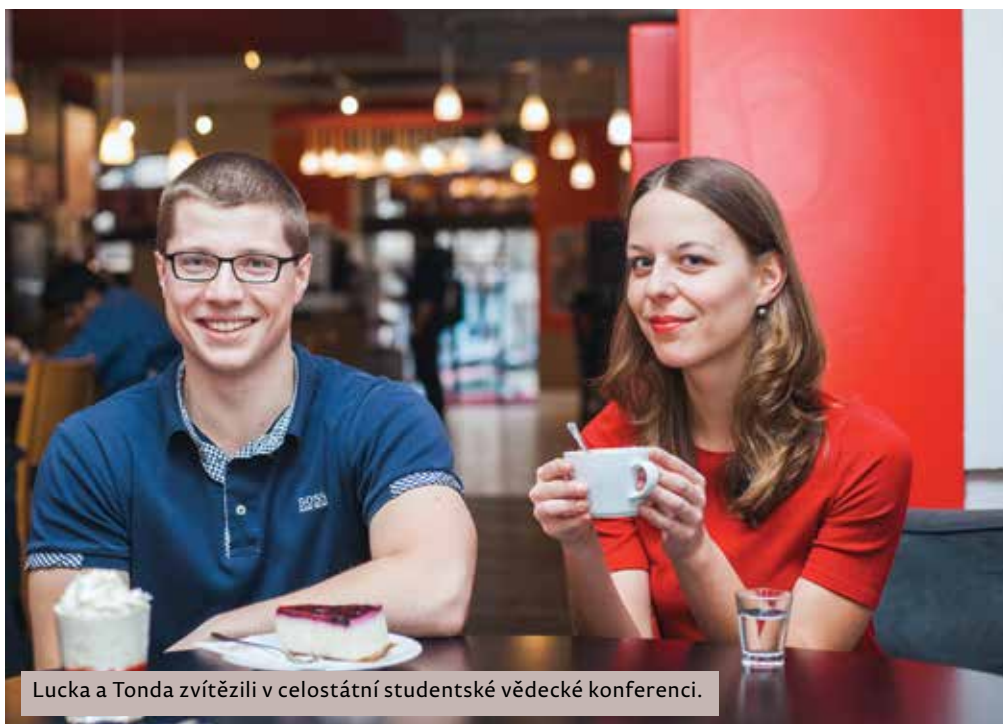
Lucka: Odněsla jsem si hlavně velkou motivaci do dalšího výzkumu a беру to jako takové počáteční „nakopnutí“ k tomu naučit se to dělat ještě líp. Vítězství mě asi definitivně přesvědčilo o tom, že se přihlásím na Ph.D. studium :)

Tonda: Mě zaujal široký rozsah prezentovaných témat a do jaké hloubky už je pregraduální studenti zvládají. Konkurence v kategorii zubního lékařství je přece jen menší, ale hodně si cením toho, že jsem vyhrál studentské hlasování o nejlepší prezentaci, v němž Lucka byla hned druhá. Vážím si toho, že jsem se stomatologickým tématem oslovil i všeobecné mediky, pro které je to relativně vzdálená oblast.

Kdy jste se během studia dostali k bádání?

Tonda: V zimním semestru 3. ročníku jsem začal chodit na volitelný předmět, který se zabýval vlastnostmi dentálních materiálů, a s mým školitelem jsme se domluvili, že budeme v práci pokračovat i nadále.

Lucka: Už od gymplu jsem chtěla ke škole dělat něco navíc. Když jsem přišla na medicínu, v podstatě od prvého jsem věděla, že chci nějakou vědeckou práci vyzkoušet. Pak šlo jen o to, potkat někoho zajímavého a sympatického, koho se nebudu bát zeptat, jestli tu vědu můžu dělat s ním. A mám štěstí, že jsem takových lidí potkala víc – nejdřív mě zaujala paní docentka Jirkovská z histologie, ale když jsme se z teoretických oborů přehoupli do klinických, moje

Lucka a Tonda zvítězili v celostátní studentské vědecké konferenci.

druhé vědecké angažmá začalo u profesora Malíka.

Co pro vás věda znamená?

Tonda: Když si vzpomenu, jak jsem ji vnímal jako malý, vybaví se mi pořád Věda je zábrava. To je samozřejmě do jisté míry pravda, ale je to taky hodně stereotypní práce, trpělivosti a píle. Protože to nefunguje tak, že člověk přijde jeden den do laborky, druhý den je hotovo a třetí den vyhráno. Na druhé straně je pak radost, když se ukáže, že ta náročná a dlouhodobá práce – kdy se snažíme udělat něco navíc, zkusíme vymyslet něco nového –, má skutečně užitek.

Lucka: Kdo začne s vědou, může být prvně trochu zklamaný, že výsledky nejsou zas až tak velké a nepřicházejí zas až tak rychle. Aby ho věda bavila, musí mít rád ten proces a musí ho bavit dílčí věci. Mně se hrozně líbí, že vědecká práce má charakter projektu a že se rozvíjí několik let v různých fázích. Je sice těžké, když po dvou letech člověk ještě nemá žádné výsledky a říká si: „Už na tom dělám dva roky!“ Ale po třech letech, kdy už výsledky přijdou, je to hezké.

Tonda: Věda vlastně otvírá dveře do spousty dalších oblastí a míst, kam se bez ní dostanete jen těžko.

Jsou vědci v něčem specifičtí?

Lucka: Aby člověk mohl dělat vědu, musí být hodně zvědavý, pořád nad věcmi dušmat, klást si otázky.

Tonda: Prostě trochu šťoural :)

Lucka: A taky pilný :)

Čemu jste se během vědecké práce naučili?

Tonda: Být pokorný. K sobě a k tomu, co dělám. Protože i když se člověk danému tématu věnuje docela dlouho a snaží se dozvědět co nejvíc, vždycky bude někdo další, kdo bude vědět víc.

Lucka: Souhlasím. Určitě jsem se naučila, že se vědu nejdřív musím naučit dělat. Mezi studenty koluje názor, že na Ph.D. studium by člověk neměl chodit hned po škole, kdy ještě nic neumí, a že má s vědou raději začít jako hotový doktor, kdy má větší šanci něco vyzkoumat. Znělo mi to strašně logicky, ale při mé vlastní vědecké práci mi došlo, že je to úplně nesmysl. Věda je samostatná disciplína, která se musí dlouho učit, nejde sama od sebe, a čím dřív s ní začnete, tím líp.

Jak vnímáte vědecko-výzkumnou činnost na naší fakultě?

Tonda: Asi nemám dost informací, abych byl schopen to ohodnotit. Kromě toho, že se v časopise Jednička představují alespoň některé vědecké týmy a publikace, tak se k výsledkům našich vědců jinak moc nedostaneme. Pokud bych o vědu do určité míry neprojevil zájem sám, nemám pocit, že bych byl během studia k vědecké práci vedený a že by se ji jednotlivá pracoviště snažila prezentovat. Přitom věřím, že se tu dělá hodně dobrá věda :) Asi každý zná tým

► kolem profesora Smetany z Anatomického ústavu, jako jeden příklad za všechny, určitě je tady ale mnohem víc skvělých skupin, o nichž se toho na stážích moc nedozvíme. To mi přijde trochu škoda.

Lucka: Taky si myslím, že by studenti mohli být víc motivováni k tomu, aby při škole dělali vědu. Znáám spoustu lidí, kteří by třeba chtěli, ale nenajdou odvahu za někým zajít a zeptat se, zda mohou být součástí týmu. Možná by bylo fajn, kdyby byl někde dostupný přehled týmů a toho, co dělají. Mně třeba na konci prvého ročníku pomohlo, když jsem na webu našla medailonek paní docentky Jirkovské, ve kterém bylo napsáno, že součástí její práce je vedení pregraduálních studentů k samostatné vědecké činnosti. Jen tahle jediná věta mě přiměla za ní jít a zeptat se.

Tonda: Je asi fakt, že kdo chce, cestu si najde.

Lucka: Líbí se mi, že třeba na Univerzitě Palackého v Olomouci mají ve vědeckých týmech oficiálně vypsána místa pro mediky, kteří dostávají symbolické stipendium. Kdyby se podařilo najít kompromis mezi tím, jak je to tam a jak je to u nás, byl by to – podle mě – hodně velký posun k tomu, aby si vědu vyzkoušelo víc lidí.

Kterého vědce považujete za Jedničku?

Lucka: Purkyně je klasika.

Tonda: Hodně si vážím profesora Antonína Holého, jednoho z vyčnívajících vědců posledního půlstoletí v ČR. Napadá mě i Otto Wichterle. Přestože jsme malá země, měli bychom být schopni ukázat, že se i u nás dá dosáhnout výjimečných výsledků.

Lucka: Zmínila bych ještě profesora Karla Rašku, jenž pomohl vymýtit pravé neštovnice. Na jeho příběh jsem narazila víceméně náhodou a přišlo mi, že je to hezký motivační příklad toho, jak je věda důležitá.

Co děláte ve volném čase?

Tonda: Rád sportuji, nejvíc mě baví plavání, ale zajdu i na kolo nebo na lyže. Taky si občas v klidu něco přečtu nebo poslouchám hudbu a přitom relaxuju.

Lucka: Nejrádši odpočívám aktivně. Baví mě spojit pohybovou aktivitu s přírodou, takže běhám, jezdím na kole nebo chodím na výlety.

jat

Plnou verzi rozhovoru najdete na:

<https://www.lf1.cuni.cz/aby-clovek-mohl-delat-vedu-musi-byt-tak-trochu-stoural->

JEDNIČKA MĚSÍCE

Zeptali jsme se vás, které osobnosti nebo jakému počínu byste v uplynulých 3 měsících dali jedničku:

Marina Heniková, 3. ročník NT

Jedničku bych chtěla dát celému týmu oddělení komunikace. Bez nich by nebyly webové stránky ani žádné akce, kterých se studenti účastní. I díky nim jsme měli možnost vybrat úžasnou částku pro organizaci Cesta domů. Vždy je za tím mnoho práce, která je na první pohled ostatním skrytá. Navíc dávají možnost všem studentům ze všech oborů bez rozdílu se podílet na akcích a dění kolem fakulty a reprezentovat tak nejen svůj obor, ale i Jedničku.

MUDr. Martin Molitor, přednosta Kliniky plastické chirurgie, NNB

Jedničku bych dal panu profesorovi Drahošovi za kandidaturu na prezidenta. Činím tak proto, že se odhodlal pro bitvu s větrnými mlýny a dokonal ji s morální silou a noblesou. Jeho neúspěch není jeho selháním, je jenom důkazem naprostého morálního marasmu současné české společnosti. Nicméně svým skutkem ukázal, že proti zlu a nízkosti je potřeba bojovat. A bojovat dále – jen tak zůstává naděje.

Renáta Kohoutová, 4. ročník ZL

Jedničku bych udělila všem ochotným doktorům, kteří se snaží podílet o své zkušenosti z praxe. Obdivuji, když zvládají kvalitní ošetření pacienta a zároveň nás, mediky, nechají asistovat, popřípadě výkon přímo provést. Tyto zkušenosti jsou k nezaplacení a motivují mě k dalšímu studiu.

Doc. Michal Zikán, přednosta Gynekologicko-porodnické kliniky, NNB

Jedničku bych dal Ph.D. studentovi naší fakulty Lukáši Doštálkovi, kterému se podařilo v lednu publikovat v časopise Gynecologic Oncology krásnou a průkopnickou práci o využití detekce sentinelové uzliny u větších nádorů děložního hrdla. Práce je také důkazem, že i v chirurgickém oboru lze dělat velmi kvalitní a respektovanou vědu. *had, mš, jat*

CO PRO MĚ ZNAMENÁ JEDNIČKA

Prof. MUDr. Daniela Pelclová, CSc., emeritní přednostka Kliniky pracovního lékařství

Jednička pro mne znamená stále víc než polovinu života, přišla jsem na ni rovnou po studiu před 40 lety jako student vědecké aspirantury. Tím mne zachránila, protože v roce 1978 byl podmínkou pro setrvání na klinice buď pro mne nepřijatelný vstup do KSČ, nebo právě titul CSc. Poznala jsem zde i slavného zakladatele oboru pracovního lékařství v Československu profesora Jaroslava Teisingera, DrSc.

Jen 1. LF UK měla v Praze pro nemoci z povolání 27 lůžek s kyslíkem, přijímali jsme pacienty s respiračním selháním při pneumokoniózách a léčili intoxikace chlórem nebo kouřovými zplodinami po haváriích na pracovišti.

Zážitky našich pacientů byly neuvěřitelné; na své kolegy v dole pro černý prach skoro neviděli, jejich děti si hrály s chomáčky azbestových vláken ve dvoře továrny a jako političtí vězni spali v pracovních uniformách zaprášených uranovým prachem. Měli smutný osud, protože vyléčit silikózu, azbestózu ani mezoteliom neumíme dosud. Sanitky je k nám vozily při každém zhoršení stavu a pacienti byli naši staří známí.

Aktuálně máme jen dvě lůžka na I. klinice tuberkulózy a respiračních nemocí pro diagnostiku profesního astma bronchiale a testování alergenů z pracoviště. Vyšetřujeme ambulantně, nejčastěji pro syndrom karpálního tunelu z výroby automobilů. Tento neuvěřitelný převrat způsobila prevence – tohle zdánlivě nudné slovo před mýma očima změnilo životy tisíců lidí. A co mi Jednička vzala? Určitě volný čas, ale nelituji. 1. LF UK je skvělá společnost chytrých a slušných lidí, jak jsem je poznala při výzkumných projektech, ve vědecké radě i na fakultních plesech; motivuje mne práce s našimi nadanými studenty. Je štěstí patřit právě sem. ■

Názory? Zkušenosti? Fakta či domněnky?

Zajímá nás vše!

Ti, kdo pracovali dlouhodobě v zahraničí, se shodují, že není obtížný jen odchod a adaptace na novém pracovišti, ale že i návrat může dát dost zabrat – jak z důvodů objektivních, tak subjektivních. Většina ale považuje praxi mimo domovské pracoviště za jednoznačně pozitivní. Je však zahraniční zkušenost dnes opravdu nezbytnou součástí profesního růstu vědců, kliniků i nelékařů? Na to jsme se ptali vašich kolegů.

Eliška Dokoupilová, 2. ročník ZL

Jakákoli zkušenost studia či práce v zahraničí mě velmi láká. Je to způsob, jak spojit příjemné s užitečným. Můžu cestovat, poznávat nové lidi a zajímavá místa, k tomu se něco naučím a získám zkušenosti. Přesto si ale nejsem jistá, jestli bych chtěla odjet na tak dlouhou dobu. V Čechách mám všechny své blízké a vím, že by mi chyběli. Myslím, že bych velmi dlouho zvažovala, jestli zvládnu vidět tak důležité lidi jen pár dní v roce.

Máte/chtěli byste mít dlouhodobější (rok a více) zkušenost s klinickou či vědeckou prací v zahraničí?

Prof. Pavel Calda, Gynekologicko-porodnická klinika VFN

Pobyt a zkušenosti na zahraničním pracovišti, nejlépe dlouhodobý, v souvislosti například s Ph.D. studiem považuji za velmi přínosný a měl by být součástí životopisu každého, kdo se chystá profilovat jako špičkový klinický či vědecký pracovník.

Doc. Vilém Danzig, II. interní klinika

Rychlá a pravdivá odpověď na tuto otázku zní v mém případě „ne“. Sám jsem byl na zahraničních stážích celkem zhruba půl roku, nejdelší trvala 3 měsíce, byla v Univerzitní nemocnici ve francouzském Štrasburku. Do Čech jsem se vracel rád, moje žena byla již tehdy v jiném stavu a přiznám se, že odloučení od ní i od rodičů jsem snášel špatně. Právě to, že jsem byl jedináčkem starších (na tehdejší dobu) rodičů a maminka začala být vážně nemocná přesně s ukončením pregraduálního studia, bylo nejhlavnějším důvodem, proč jsem o dlouhodobější stáž nikdy neusiloval. Ale jako jistý handicap to samozřejmě cítím a vidím kolem sebe spoustu kolegů, kterým delší pobyt v zahraničí zásadně pomohl v jejich kariérním růstu.

Prof. Evžen Růžička, přednosta Neurologické kliniky

Necelé dva roky, které jsem na přelomu 80. a 90. let minulého století strávil v Hôpital de la Salpêtrière v Paříži, byly bez přehánění určující pro mé ukotvení v klinické medicíně i ve výzkumu. Nešlo jen o splnění tehdy ještě téměř nedostupného snu a o možnost setkání se špičkami oboru a s moderní medicínou i laboratorními možnostmi, které nám byly mnohem vzdálenější, než je tomu dnes. Delší pobyt znamená vždy také kontakt s jinou kulturou a životním stylem, což je nenahraditelná zkušenost, ačkoli to nemusí být pokaždé úplně snadné. Ale obohacující je jakékoli setkání s jiným prostředím, jiným přístupem k práci a s novými lidmi. Nemluvě o získání zručnosti v cizím jazyce. Těžší jsou ovšem návraty, kdy představy o samozřejmém přenosu nabytých zkušeností do domácího prostředí narážejí na jinou realitu. I když v tomto smyslu si já příliš stěžovat nemohu.

Zkrátka delší zahraniční pobyt by podle mého názoru měl být povinnou výbavou pro kohokoli, kdo chce získat rozhled a rozvíjet se ve svém oboru dál než lze v domácím prostředí. Pro akademického pracovníka by to měl být nezbytný předpoklad.

Prof. Ivan Špička, I. interní klinika

Mám několik zkušeností s kratšími pobyty v zahraničí, dlouhodobou ale nikoli. V době, kdy by to pro mne mělo asi největší smysl, tj. do zhruba 35 let (a to znamená v 90. letech minulého století), nebyly zahraniční kontakty ještě rozvinuté a ani naše fakulta, na rozdíl např. od brněnské, tyto pobyty příliš nepodporovala. Až kolem roku 1993–4 se díky jednomu z mých hematologických mentorů, doc. Friedmannovi, začal organizovat pobyt v USA. Vypadalo to slibně, takže jsem kvůli tomu zrušil plánovanou účast na české základně v Antarktídě (tou dobou tam byla, pokud vím, jednu ze tří stálých bází). Nakonec vše překazilo vážné onemocnění tohoto skvělého hematologa.

Katka Rokosová, 2. ročník Adiktologie

Nemám, ale určitě bych mít chtěla. Studovala jsem v Americe, strávila nějaký čas v Anglii, přemýšlím o Erasmu na magisterském studiu oboru adiktologie a klinická či vědecká práce v zahraničí by pro mne znamenala další výzvu a nenahraditelnou zkušenost, kterou bych mohla využít ve své kariéře. Vystupování a účast na mezinárodní konferenci ICUDDR minulého roku mi přiblížily možnosti studia i práce v zemích celého světa. Myslím, že takové příležitosti otevírají studentům nové možnosti v oboru a obzvlášť pomáhají mezinárodní spolupráci. Zejména jsou nenahraditelnou zkušeností pro ty, kteří by se rádi v budoucnu věnovali vědě a výzkumu. Velkou otázkou z mého hlediska zůstává financování, přístup a podpora ze strany školy, které jsou nezbytné k realizaci takových projektů.

Leonid Khokhlov, 5. ročník VL

Ano, mám některé drobné zkušenosti s prací a studiem v zahraničí – byl jsem na praxích na Maltě, ve Voroněži nebo Magdeburku a na Erasmu v Lovani. Myslím si, že pro studenta je nejen užitečné se podívat, jak jeho kolegové studují a pracují v různých institucích po celém světě, ale daná příležitost mu dá i exkluzivní možnost porozumět velkému počtu věcí. Od kulturní a národní unikátnosti až po profesní zlepšení v konkrétním oboru. Moderní věda a klinika jsou postaveny na těsné mezinárodní spolupráci, obzvlášť v rámci kompaktní Evropy. Proto se vůbec nebojte „ochutnat“ nové zkušenosti a seznámit se s lidmi z celého světa! Hodně úspěchů!

MUDr. Jan Pláteník, ÚLBLD

Roky 1999 a 2000 jsem strávil v Japonsku, jako „postdoc“ v neurofarmakologické laboratoři prof. Yonedy v Ósace a Kanazawě. Tehdy jsem dílem odjet chtěl, dílem musel – neměl jsem v Praze na bydlení. Dva roky, to je skoro jako navždy, loučení před odjezdem i před návratem nebylo snadné. A nebylo ani vždycky snadné se životu v tak cizí zemi přizpůsobit. Ale klady převažovaly a nikdy jsem nelitoval, bylo to největší dobrodružství mého života a skutečně transformativní zkušenost, pracovně i jinak. O životě v Japonsku a japonské kultuře jsem se dozvěděl nesrovnatelně víc než běžný turista. A vlastně jsem se – oklikou – dozvěděl i hodně o sobě a naší české či evropské kultuře. Každému bych doporučil, pokud je to možné, si takový dlouhodobý pobyt v zahraničí vyzkoušet.

MUDr. Michaela Šturcová, čerstvá absolventka

Absolvovala jsem stáž v nemocnici Maternidad Obrera v kubánské Havaně. Místní zdravotnictví se zastavilo s pádem Sovětského svazu. Panuje zde podstav doktorů, protože ti vystudovaní jsou nuceni dělat jiné lépe placené profese nebo se účastní misí po Latinské Americe. Průměrný plat lékaře i se službami je zhruba 70 euro. Největším úskalím byla hygiena tohoto pracoviště, se kterou jsem měla zpočátku problémy. K dispozici nebyly bez omezení rukavice, teplá voda ani mýdlo. Tato stáž mi pomohla definitivně se rozhodnout pro tento krásný obor. Dostala jsem příležitost, vyzkoušet si to, o čem jsem tady v Čechách jako studentka jen zpozvdálá snila. Musím ale zároveň podotknout, že mi také poskytla náhled na naši „vyspělou medicínu“, která je obdivuhodně exaktní, ale bohužel – podle mého názoru – se z ní vytrácí tolik nutný „lidský prvek“. Všem nadšeným mladým kolegům doporučuji jakoukoli zahraniční zkušenost, protože je naučí lépe přemýšlet a kriticky srovnávat naši medicínu s tou zahraniční.

Adéla Kylarová, 3. ročník Nutriční terapeut

Na stáži v zahraničí jsem zatím nebyla, ale určitě bych tam vycestovala ráda. A čím déle bych tam měla zůstat, tím lépe, člověk se seznámí s jiným přístupem a podle mě získá nový náhled na spoustu věcí, což může později zúročit. Ani není třeba jezdit daleko, myslím, že kolem nás je spousta zemí, kde se můžeme něco naučit. Byla by škoda toho nevyužít.

Diana Hanczková, 2. ročník VL

Ako študentka všeobecného lekárstva by som sa veľmi rada počas štúdia dostala na dlhšiu dobu do zahraničia, a to predovšetkým vo vyšších klinických ročníkoch, teda na klinickú stáž. Vidím v tom príležitosť zažiť medicínu inú, ako je u nás. Z vlastnej skúsenosti, avšak skúsenosti pacienta, som mala možnosť zažiť na vlastnej koži zdravotný systém v Španielsku v menšej miestnej nemocnici, a to od prijatia na centrálnom prijímač cez mnohé vyšetrenia a následne konzultácie na rôznych oddeleniach až po stanovenie diagnózy a následnú liečbu. Za tento krátky čas som mala možnosť vidieť nie len nemocnicu s vybavením na úplne inej a neporovnateľnej úrovni – a nebudem klamať, že som sa občas necítila ako v „americkom filme“ –, ale aj úplne rozdielny vzťah lekár/pacient. A aj na základe tejto skúsenosti by som rada vycestovala na dlhšie obdobie, aby som daný systém videla a zažila aj z opačnej strany, zo strany medika. Dnešná doba a naša fakulta ponúka pre študentov neskutočné množstvo možností vycestovania a absolvovania takýchto stáží prostredníctvom rôznych programov a nevyužitie takejto možnosti by som brala ako zahodenie obrovskej príležitosti učiť sa a zažiť veci trochu inak, ako sú bežne v našej krajine.

Prof. Štěpán Svačina, přednosta III. interní kliniky

Patřím ke generaci, která tuto zkušenost neměla. Na Západě jsem byl za studií jen jako turista a jako lékař jsem se opravdu na nějaké zahraniční pracoviště dostal až po roce 1989 – a to na 5 týdnů do Vídně, na týden do Londýna a na pár dnů do NIH v Bethesda. Jako poznání, jak to tam funguje, to možná stačilo z hlediska klinického oboru. Také kongresy a různé zdravotní návštěvy fakult, které jsem jako děkan absolvoval, nepřinášejí to pravé poznání. Velký smysl mají takové pobyty, při kterých jde o naučení se nové metodice a její následné přivezení do ČR, např. v chirurgii. Tam jsou třeba jistě pobyty delší. Pokud jde o vědeckou práci, je to jiné. Nemám valné mínění o české vědě v posledních letech a jakýkoli pobyt v zahraničí pomůže změně. Jistě by mělo jít o pobyty nejméně roční. Něco podobného by měl dnes absolvovat každý student Ph.D. S výhodou je, pokud má stáž vztah k jeho doktorské práci nebo s ní alespoň mírně souvisí. Takové vědecké pobyty mladých Ph.D. studentů a mladých učitelů jsou pro další rozvoj fakulty tím nejdůležitějším.

MUDr. Mikuláš Mlček, Fyziologický ústav

Rok a déle v zahraničí? Tak to jsem nebyl, a je to určitě škoda, nebo spíš chyba. Má nejdelší stáž trvala půl roku a byla to fantastická zkušenost. Vlastně každá zahraniční stáž byla skvělá. Proč jsem nevycestoval na delší dobu? Asi nejspíš proto, že jsem měl pocit, že nemůžu opustit nedodělanou práci. A té jsem měl vždycky dost. Ale moc rozumný důvod to není. A odjet dnes? Práce i restů mám čím dál víc. A zvlčily by mi děti... Ale rozumné by to pořád ještě bylo. V šestém ročníku na chirurgii se náš učitel, doc. Čermák, nostalgicky zasnul: „Já bejt mladej, tak odpromuju, na rok odjedu do Německa, na rok do Anglie, vrátím se a jsem neporazitelný...“ Bylo to pár let po revoluci, takže to najednou šlo. Moc citátů si už ze studií nepamatuji, ale tenhle se mi vrací pořád. Tedy tu neporazitelnost, tu klidně vem čert.

Pavel Matuška, 6. ročník VL

Během studia jsem měl možnost sledovat práci lékařů v Rize, Bordeaux, Paříži, Ženevě a Indonésii. Ta největší zkušenost z USA mne ale zatím ještě čeká. Jednoznačným plusem zahraničních stáží je jedinečná možnost stát se součástí týmu. Podstatné je využívat své teoretické znalosti, používat je v praxi, a být tak plně motivován. To je jediná smysluplná a správná cesta, jak se věci naučit. Medik jako asistent lékaře vyšetřuje pacienty podle oboru, asistuje během operací, vyřizuje papírovou dokumentaci, má přístup do nemocničního systému apod. Přál bych si, abychom postupem času takto dokázali naplno využít pracovní potenciál mediků i u nás, a tím ulehčili přetíženému systému. Díky stážím jsem si vytvořil mezinárodní síť známostí v oboru, zdokonalil se jazykově a získal odborné dovednosti.

... a kde jste praxe prožívali vy?

Za ergoterapií do Karolinska Institutet

Na Erasmus jsem plánovala vyjet v 2. ročníku bakalářského studia ergoterapie. Bohužel ročník pod námi neotevřeli a moje šance na výjezd byly mizivé, ale nevzdávala jsem se a ve třetáku jsem bojovala o výjezd. A vyplatilo se. V srpnu jsem už balila kufry...

Södermalm – Terezino nejoblíbenější místo, hned před kolejí, kam se ráda choďvala dívat na západ slunce.

Bylo mi vlastně jedno, kam vyjedu, chtěla jsem hlavně někam, kde bych viděla, jak ergoterapie funguje v zahraničí. A na Švédsko jsem slyšela samou chválu. Měla jsem štěstí, že mi vyšel právě Stockholm. Doufala jsem, že tříměsíční výjezd bude skvělý, ale netušila jsem, že bude až tak skvělý a vlastně neuvěřitelný. Švédsko si mě získalo už při výstupu z letadla. Švédi jsou sice na první pohled „studení“ a hledí si svého, ale na druhé straně, pokud člověk něco potřebuje, jsou neuvěřitelně ochotní a milí. Asi největším zážitkem byla samotná univerzita – Karolinska Institutet. Rozdělena je na dva velké kampusy, které poskytují studentům až neuvěřitelné zázemí. Jen na okraj zmíním bufety, mikrovlnky, varné konvice, sedačky, moderně vybavené posilovny s různými lekcemi tance, aerobiku a jógy, kam je volný vstup i o víkendech. Jednotný a přehledný systém zkrátka vše-

ho. I když jsem tam byla jako nový student, a navíc jsem zpočátku švédsky neuměla, díky jednoduché a srozumitelné struktuře jsem se rychle orientovala. Komunikace ze strany univerzity byla báječná, vše posílají na e-mail s jasným vyzněním, takže člověk ví, kam se obrátit.

Úprava domácího prostředí je ve Švédsku samozřejmostí

Ergoterapie se u nás stále vyvíjí, a tak pro mě bylo velkým zážitkem vidět tento obor fungovat v jiné zemi – a navíc ve Švédsku, kde mají velice zajímavý, propracovaný a troufám si říct, že rozumný zdravotnický systém. Moje praxe proběhly na čtyřech pracovištích a nikdy na ně nezapomenu. Na pacienty měl člověk dostatek času a se supervizory jsem měla možnost vše po terapii prodiskutovat. Asi nejzajímavější praxe byla v nemocnici Huddinge, kde jsem pracovala v multidisciplinárním týmu studentů a kde jsme si zkoušeli povolání ostatních profesí (sester, doktorů a fyzioterapeutů) na tréninkovém oddělení ortopedie. V práci ergoterapeutů jsem viděla asi největší rozdíl v tom, že kladli důraz na to, aby mohli jít pacienti co nejdříve z nemocničního zařízení domů, kde již bylo připraveno prostředí uzpůsobené jejich zdravotnímu stavu. Návštěva nemocných, úprava jejich domácího prostředí a doporučení pomůček ergoterapeutem byla samozřejmostí. Mimo jiné i nácvik všedních denních činností v praxi, kdy jsme mohli jet s pacientem po poranění mozku přímo do „terénu“ a cvičit třeba jeho orientaci v metru.

Ve výrobě zdravotnických pomůček i na vozíku

Navíc jsem měla vždy svou skříňku, čisté nemocniční oblečení na každý den a kartu, se kterou jsem se mohla dostat do kterékoliv dokumentace či dveří, kam jsem zrovna potřebovala. Naučila jsem se mnoho

nových způsobů, jak pracovat s pacienty, domluvila jsem si různé exkurze ve výrobě zdravotnických pomůček a jeden den jsem například strávila na vozíku v centru Stockholmu, abych si to vyzkoušela. Když jsem řekla, že mě něco zajímá, vyučující hned udělali vše, aby mi vyhověli. Opravdu mě překvapil celkový přístup učitelů na praxích, univerzitě či na kolejích, zkrátka jim to tam klapalo.

Tohle celé skutečně prožívám právě já?!

Švédsko je hodně drahá země, vše člověk musí násobit třemi v porovnání s českou korunou... Stipendium mi zaplatilo jen ubytování. Vybrala jsem si nejlevnější kolej, co univerzita nabízela, ale bohatě mi to stačilo. Navíc jsem bydlela na krásném ostrově Södermalm uprostřed Stockholmu, kde jsem po večerech chodila běhat podél vody. Před výjezdem jsem měla několik měsíců tři práce najednou, a i když to bylo náročné, nelituji ani jedné koruny, kterou jsem ve Švédsku utratila. Asi nejdražší položkou je tam bohužel jídlo a doprava, což jsou věci, na kterých se moc ušetřit nedá. Kromě báječné univerzity a skvělých praxí jsem měla velké štěstí i na nové přátele – s ostatními studenty z jiných zemí jsme společně trávili veškerý volný čas, chodili jsme na výlety, festivaly a na kolejně akce ostatních univerzit. Byla to paráda! Celý pobyt jsem nemohla uvěřit, že tohle celé skutečně prožívám právě já. Každý den jsem žila naplno a Stockholm jsem si doslova zamilovala. Když jsem se vrátila, měla jsem dojem, že už nikdy nic nebude tak krásné, byl to neuvěřitelný zážitek. Po návratu jsem loni v lednu udělala státnice a v dubnu jsem už opět seděla v letadle – a hádejte, kam? Do Stockholmu, jak jinak :) Nemohla jsem to zkrátka vydržet a vydala jsem se zpátky. Švédsko už bude navždy součástí mého života.

Tereza Zíbarová, 1. ročník NMgr. Ergoterapie

V oblíbených univerzitních mikínách :)

Tréninkové pracoviště pro mediky, kde si Tereza mohla vyzkoušet v podstatě cokoliv – od odběru krve až po intubaci.

Typické švédské červené domky před Karolinska Institutet.

Dentální letní škola v Indonésii

Již od prvního ročníku na naší fakultě jsem si pohrávala s myšlenkou vyjet na stáž do nějaké země, získat zkušenosti, poznat nové lidi, jinou kulturu. Loni spolužačka přišla s nápadem vydat se na 8. ročník mezinárodní dentální letní školy v Indonésii, kterou každoročně pořádá Muhammadiyah University of Yogyakarta. Po „vygooglení“ několika obrázků – sopky, teplo, moře, exotika, úžasné památky – bylo rozhodnuto, jedeme do Asie!

Po 36 hodinách strávených na cestách konečně přistáváme v naší cílové destinaci – Yogyakarta, střední Jáva, Indonésie. Na letišti na nás již čekají místní studenti stomatology s cedulí v ruce a úsměvem na tváři. Když spatříme zavěšený plyšový zub v autě jedné ze studentek, víme, že si budeme navzdory odlišným kulturám a jazykům rozumět. Prvním důkazem, že již nejsme doma v Evropě, byla doprava. Každý, kdo navštívil jihovýchodní Asii, ví, že zdejší doprava je pro Evropana těžko pochopitelná. Přeplyněné silnice motocykly, auty a podivnými dopravními prostředky se řídí pravidlem silnějšího.

Avšak brzy jsme zjistili, že Yogyakarta je velmi rozvinuté civilizované studentské město. Sjíždějí se sem mladí lidé z celé Indonésie, aby mohli studovat na některé z místních univerzit. Pokud však člověk vyjede mimo město, ocitne se v pravé indonéské džungli, kde jsou rozbité silnice lemovány prostými příbytky a rýžovými políčky.

Yogyakarta je velmi rozvinuté civilizované studentské město.

Starobylý hinduistický chrám Prambanan.

Studenti musí během ošetření vše fotit a následně prezentovat

První den jsme se setkali s ostatními účastníky letní školy, se kterými jsme následující dva a půl týdne trávili čas. Většina nás byla z Evropy, ale našli se mezi námi i kolegové z Indie, Jordánska či Maroka. Čekala nás prohlídka fakulty, nejvíce nás samozřejmě zaujala fantomová učebna, kterou si musí projít každý začínající zubař a ani Indonésie není výjimkou. Další věcí, která nám byla společná, je fakt, že asi 80 % studentů stomatology tvoří děvčata!

Výhodou letní školy oproti klasické stáži byl pečlivě připravený program. Měli jsme možnost vyslechnout si řadu zajímavých přednášek, které byly doprovázeny praktickými cvičeními. Témata byla rozmanitá – od ošetřování dětí se speciálními potřebami přes forenzní analýzu až po tropické nemoci. Byli jsme také zasvěceni do tajů alternativní medicíny, bylinkové terapie a akupunktury. Stáže a lekce probíhaly na fakultní klinice. Výukové sály byly podobné těm našim, jen se starším vybavením. Místní studenti zde ošetřují vlastní pacienty pod dohledem kvalifikovaného lékaře. Velmi mile mě překvapilo, že studenti musí během ošetření vše fotit a následně prezentovat a diskutovat své případy u jednoho stolu s ostatními. Byla to pro nás skvělá příležitost k porovnání postupů ošetření v různých koutech světa.

Na jednoho zubaře připadá asi 12 257 pacientů

Hned na začátku nás seznámili se zdravotním systémem. Indonésie se svou 4. největší populací ve světě čelí výraznému nedostatku zubní péče. Na jednoho zubního lékaře

zde připadá asi 12 257 pacientů. Naprostá většina lidí však vyhledá pomoc jen v situacích s bolestmi, kdy léčbu představují již extrakce. Základní zubní ošetření je dostupné v primárních zdravotních centrech, tzv. Puskesmas. Hojně je zde využívána ART technika, nám doposud známá jen z přednášek jako jedna z možností ošetření zubního kazu v rozvojových zemích. Při tomto ošetření není potřeba elektrické energie a používají se pouze ruční nástroje.

A protože jediným možným způsobem, jak předcházet vzniku zubního kazu, je prevence, vydali jsme se bojovat proti společnému nepříteli. Vybaveni čelistmi, kartáčky, plyšovými pomůckami a pár větami v indonéštině jsme učili děti, jak se mají správně starat o zoubky. Navštívili jsme také školu pro děti se speciálními potřebami. Studenti stomatology tady pravidelně dělají preventivní prohlídky.

Prastaré chrámy a východ slunce s opicemi

Celá letní škola samozřejmě nebyla jen o přednáškách a cvičeních, užili jsme si plno výletů a zábavy. Nedaleko se nachází starobylé chrámy, které nás naprosto uchvátily – buddhistický Borobudur a hinduistický Prambanan. Dále jsme stanovali pod prastarou sopkou, viděli nezapomenutelný východ slunce obklopení opicemi, vyzkoušeli rafting, užívali si slunného počasí na pláži, ochutnali spoustu pálivých jídel a jedli rýži ke snídani, obědu i večeři (to je snad jediná věc, po které se mi opravdu nestýská). Pokud budete mít příležitost vyjet na stáž, Erasmus, kamkoliv, neváhejte a jeďte! Získáte zážitky a nové kamarády na celý život.

Jana Šílená, 4. ročník zubního lékařství

MEDSOC Academic Affairs: A summary of our work

The Academic Affairs team aims to help out students with their studies in two main ways. Firstly, we make sure to help out students should any problems with professors, the schedule and credits arise and we keep Dropbox files with notes orderly and up to date. But that is not all we do. We organize a series of helpful events throughout the year to promote the academic progress of our students in several ways. The first one is our annual second-hand Booksale where we mediate the sale of medical textbooks from students of higher years to any student that is interested. This allows students cheap access to otherwise

costly medical books allowing for more studying options. Naturally our team is there to help advise them regarding not only the books but on the subjects as well. More in-depth info comes from a series of introductory lectures we organize for each year. There our representatives present the subjects of each year what students should focus on and how to tackle common problems they may face. Moreover with our Tutoring Club we organize 2 anatomy dissection workshops (one in each semester), a crash course of the most important topics of the anatomy dissections aiming to prepare our first year students for

this part of anatomy. Furthermore we hold also several suturing workshops where with the help of qualified doctors of our faculty we hone the suturing skills of the students. Last but not least we invite a number of medical professionals to hold a series of lectures regarding their work and academic experience imparting highly valuable information about future career options, landscape of the medical field in different countries and more. Throughout all of these which are made true through altruistic personal effort we try to live up to our motto: we are here to help.

Fanis Korovasis, LF1 MEDSOC

Jaro v SMČ: Přijď, zkoušky budou ještě daleko!

Trávíš taky celé dny v NTK, ve studovně nebo doma za stolem? Rveš si vlasy, vzdycháš a nevíš, jak dál? Čas se krátí, nervozita stoupá a ty třískáš se vším, co ti přijde pod ruku? Spíš taky čtyři hodiny denně a není to hektolitry kafe, které ses naučil v uplynulé době pít? Preparáty, tractus tectospinalis, bazální ganglia, limbický systém, apnoe, eupnoe, tachypnoe, bradypnoe, tumory kůže, jater, pankreatu, hemoglobinopatie, fenylketonurie, Turnerův, Klinefelterův, Edwardsův, Downův syndrom... Dost! Zastav se, uvolni se a přijď k nám!

Spolek mediků českých ti v březnu a dubnu nabízí několik možností, jak si zresetovat hlavu! V březnu pokračujeme v besedě s mladými lékaři a bude i tradiční bowling. V dubnu nevynecháme Magickou pařbu v El Magicu a v květnu oslavíme sluníčko, štěbetání ptáčků a vůbec jarní dny v zahradě Psychiatrické a Neurologické kliniky. Potěšíme tvůj GIT točeným pivkem a pečeným prasátkem. Tak přijď!

*Dana Kloudová,
Spolek mediků českých*

IFMSA: Na tréninky nebo Handicap café

V rámci IFMSA na naší fakultě začaly probíhat workshopy – Open Training Divisions – zaměřené na neformální vzdělávání, a to zejména v oblastech soft skills a osobního rozvoje. Tyto tréninky jsou vedeny certifikovanými trenéry IFMSA z řad nás, studentů, a jejich cílem je pomoci studentům snáze proplout medicínou i životem samotným. Prostřednictvím workshopů vám chceme předat znalosti a dovednosti týkající se

time-managementu, prezentování, conflict managementu, metod učení, způsobů, jak se vypořádat se stresem, a mnoho dalších témat! Nenechte si ujít další z nich. S IFMSA jsme také rozjeli nový projekt, který propojuje každodenní realitu osob s handicapem s naším světem – Handicap café. Cílem je realizovat cyklus přednášek, kde přednášejícími budou sami handicapovaní, jejich blízcí nebo ti, kteří obecně po-

skytnou náhled do dané problematiky díky svému zaměstnání. První tři Handicap café proběhla s Jiřím Ježkem, nejúspěšnějším paralympionikem světa, Arnoštem Petráčkem, paralympijským vítězem v plavání z Ria 2016 a čerstvým mistrem světa, a se sdružením rodičů Parent Project CZ (PP), jejichž děti se narodily se svalovou dystrofií Duchenne/Becker či s jiným vzácným onemocněním.

Nikola Haranzová, IFMSA

SANT: Nutriční terapeuti mají svůj spolek!

Studentská asociace nutričních terapeutů (SANT) je nově vzniklá nezisková studentská organizace, která sjednocuje studenty z Brna, Prahy a dalších měst. Chceme společně zlepšit povědomí široké veřejnosti o naší práci a pomoci různých vzdělávacích akcí či přednášek naučit lidi nad výživou

přemýšlet. Dále chceme vzdělávat studenty, pořádat besedy a setkání s odborníky ve stylu MediCafé a spolupracovat na obohacení našeho oboru i s 3. lékařskou fakultou. V plánu je i pomoc s výjezdem do zahraničí. Při účasti na různých akcích poznáte mnoho studentů z dalších oborů,

a o to přesně jde – propojit se a spolupracovat s ostatními. Více informací najdete na Facebooku (www.facebook.com/SANTspolek/), webu (sant-spolek.cz) nebo Instagramu ([sant_spolek](https://www.instagram.com/sant_spolek/)).

Psat můžete na info@sant-spolek.cz.

Marina Heniková, SANT

Hodnocení výuky pomáhá kultivovat hodnocené i hodnotící

Jak ukazuje tabulka, počet studentů hodnocících výuku a jejich připomínek v posledních letech roste, což je určitě pozitivní. Nejprve tedy díky jim všem za čas věnovaný zamýšlení nad fungováním fakulty jako celku. Hodnocení výuky totiž představuje jednu ze zpětných vazeb mezi studenty a fakultou.

Informace o počtech ohlasů či v některých případech jejich protichůdnost umožňují do jisté míry i oddělit faktické od subjektivního, obecné od marginálního. Velmi užitečná jsou rovněž verbální hodnocení, zejména ta, kde respondent zvažuje hodnocené racionálně. Obecné soudy typu „všichni učitelé“ nebo „všichni studenti“ mají sice také vypovídací hodnotu, spíše ovšem o hodnotícím než o hodnoceném :).

Přidanou hodnotou je tak i kultivace kritického myšlení hodnotících; dokladem toho jsou například studenti, kteří mají z nejrůznějších důvodů širší zkušenost s hodnotícími systémy – třeba ze zahraničních škol či ze své mimofakultní praxe. Jejich systémové postřehy, často doplněné analytickým

zamyšlením „proč je něco tak a ne jinak“, hledání objektivních faktů namísto subjektivních zjednodušení bývají často mimořádně inspirativní. Zodpovědné hodnocení tedy není jen zdrojem podnětů ke zlepšení hodnoceného systému, ale pomáhá respondentům i k poznání širších souvislostí. Vede k úvahám, zda je něco špatně fakticky, nebo je to správně, ale subjektivně nepohodlné. Učí rozlišovat úrovně, v nichž konkrétní problém vzniká (například pravidla daná vyššími normami) a tudíž kde by měl či mohl být řešen. Pomáhá férově odlišovat tradované dojmy od faktů, vnímat věci v kontextu (ekonomickém, administrativním, logistickém) a učí kriticky hodnotit podloženost vlastních zdrojů (tedy faktická data od „mám pocit“ či dokonce „říká se“).

Součástí procesu hodnocení jsou reakce vedoucích pracovišť, v jejichž gesci jsou jednotlivé předměty a učitelé. Naleznete je na našem webu. A samozřejmě, že s výsledky pracuje vedení fakulty – od mimořádných odměn „top-fifteen učitelů“, po řešení problémů s těmi, kteří se opakovaně umísťují na druhém konci pomyslného žebříčku...

A nelze si nevsimnout, že tak jako je důležitá objektivita hodnocení, důležitá je i schopnost sebekritického pohledu hodnocených, konfrontovaných s často velmi výmluvnými výsledky. Ale to se netýká jen naší fakulty. O to být Jedničkou se ucházíme všichni a celý život a nejde jen o to, co si myslíme sami o sobě.

Aleksi Šedo, děkan 1. LF UK

Anonymní hodnocení výuky studenty 1. LF UK

	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15	2015/16	2016/17
Počet obecných připomínek:	112	128	140	117	113	148
Počet připomínek k předmětům:	2127	2508	2970	2132	2638	3025
Počet hodnotících studentů:	823	954	1032	829	827	889

VÝZNAMNÁ OCENĚNÍ

Cena za genetiku pro P. Liškovou

Doc. MUDr. Petra Lišková, Ph.D., z Kliniky dětského a dorostového lékařství získala cenu Společnosti lékařské genetiky a genomiky ČLS JEP za nejlepší publikaci v roce 2016. Spolu s dalšími vědci objevila gen, jehož mutace jsou příčinou zadní polymorfni dystrofie. Ocenění převzala 14. února ve Velké posluchárně Purkyňova ústavu během Kaprasova dnu.

V. Sýkora zvítězil s moučným molem

Soutěž Věda je krásná již devět let hodnotí fotografie současných zaměstnanců a studentů Univerzity Karlovy. Letos v kategorii Vědecká mikrofotografie zvítězil snímek Zavíječe moučného, který vznikl pomocí skenovacího elektronového mikroskopu a následného kolorování v Adobe Photoshopu. Autorem snímku je vedoucí našeho Centra pro experimentální biomodely Mgr.

Viktor Sýkora, který má na kontě už několik prvenství z předcházejících ročníků soutěže.

A. Tichý bodoval na studentské konferenci v SAE

1. LF UK byla opět vidět, tentokrát na šestém ročníku mezinárodní studentské stomatologické konference na University of Sharjah. Konference ve Spojených arabských emirátech se zúčastnil i pregraduální student zubního lékařství Antonín Tichý, který se svou prezentací Is Fast Photopolymerization a Reliable Concept of Composite Curing? obsadil v konkurenci studentů ze 14 států 2. místo v kategorii ústních přednášek.

Ocenění Chirurgie nervů R. Kaisera

Monografie Chirurgie hlavových a periferních nervů s atlasem přístupů, jejímž hlavním autorem a editorem je MUDr. Radek Kaiser, Ph.D., z Neurochi-

rurgické a neuroonkologické kliniky v ÚVN, získala loni v listopadu dvě ocenění – Cenu předsednictva České lékařské společnosti JEP za nejlepší vědeckou práci orku 2016 a Cenu výboru České neurochirurgické společnosti ČLS JEP.

Cena za proteomiku pro O. Víta

Cena Josefa Chmelíka za nejlepší proteomickou publikaci je každoročně udělována Proteomickou sekci České společnosti pro biochemii a molekulární biologii. V prosinci 2017 byla za nejlepší publikaci roku 2016 vyhlášena práce Mgr. Ondřeje Víta, Ph.D., a kolektivu z Laboratoře klinické proteomiky BIOCEV, vedené doc. RNDr. Jiřím Petrákem, Ph.D. Studie nazvaná Large-scale identification of membrane proteins based on analysis of trypsin-protected transmembrane segments zveřejněná v časopise Journal of Proteomics popisuje vývoj nové metody pro globální analýzu membránových bílkovin a její použití k analýze membránového proteomu buněk lymfomu.

klu

Vzpomínka na nedožitě devadesátiny našich významných anatomů

Tak jako si vinaři pochvalují, že se některý ročník mimořádně vydařil, a neví vlastně přesně proč, tak by si mohl podobnou otázku klást historik medicíny, když začne zkoumat roky narození významných osobností na naší fakultě. Jedním z těch mimořádných ročníků pro anatomii byl rok 1928. Pro všechny níže uvedené jubilanty platí, že vystudovali naši fakultu a již během studií začali pracovat na jejím Anatomickém ústavu. Jeho přednostou byl tehdy prof. L. Borovanský, který jistě sehrál klíčovou roli při jejich volbě se po promoci věnovat morfologii.

První jubilantkou je prof. MUDr. **Ludmila Puzanová**, DrSc. (10. 2. 1928 – 15. 3. 2014), která na Anatomickém ústavu působila od roku 1952 do roku 1970, kdy přešla na nynější 3. LF. V letech 1971–1990 stála v čele tamní anatomie. V roce 1980 byla jako vůbec první

žena jmenována profesorkou anatomie v ČSSR. Ve své vědecké práci se věnovala vývoji a inervaci svalů a uspořádání vazivových struktur svalu.

Prof. MUDr. **Jiří Heřt**, DrSc. (5. 4. 1928 – 9. 8. 2014), po promoci nastoupil na Anatomický ústav LF UK v Plzni. Zabýval se obecnými otázkami růstu kostí a jejich cévního zásobení a rovněž adaptací kostí na funkční zátěž. V letech 1973–1990 pracoval jako

závodní lékař v Chomutově. Po roce 1989 se vrátil zpět k anatomii, obhájil doktorskou disertační práci a v roce 1993 byl jmenován profesorem. Do povědomí širší veřejnosti se zapsal také svým kritickým vystupováním proti alternativní medicíně. V roce 2013 byla jeho vědecká práce i morální integrita oceněna vyznamenáním Rytíř českého lékařského stavu.

Do povědomí četných generací studentů se svou učebnicí anatomie zapsal prof. MUDr. **Radomír Čihák**, DrSc. (30. 5. 1928 – 9. 6. 2016). Těžiště jeho

vědecké práce spočívá v anatomii a embryologii pohybového systému a jeho přístup k poznání zákonitostí

anatomické stavby orgánů byl proto založen na studiu jejich vývoje. Předmětem jeho pozorování byla především končetina člověka. Popsal jednotlivé fáze vývoje jejího skeletu i svalů a našel dosud neznámé vztahy mezi vývojem končetiny člověka a historickým vývojem končetiny obratlovců. Anatomické poznatky vyplývající ze studií vývoje svalů a jejich inervace dovedl využít i pro klinickou medicínu. Stal se proto vyhledávaným spolupracovníkem ortopedů a chirurgů. Spolupracoval i s prof. Vlčkem na antropologickém průzkumu koster českých panovníků a dalších významných osobností. V letech 1970–1990 byl přednostou Anatomického ústavu, kterému zůstal věrný celý život. Do poslední chvíle působil jako emeritní profesor a věnoval se též Univerzitě 3. věku. Byl v osobním kontaktu s pracovníky řady anatomických ústavů v NSR, NDR, Francii, Rakousku, Polsku, SSSR a Holandsku. Významně tak přispěl k rozvoji mezinárodních kontaktů československé anatomie.

Prof. MUDr. **Milan Doskočil**, DrSc. (4. 10. 1928 – 16. 2. 2002), se zabýval embryologií a biomechanikou pohybového systému, studoval regeneraci kosterního svalu, věnoval se i experimentální morfologii a teratologii.

V roce 1968 absolvoval studijní pobyt v laboratoři experimentální embryologie v Helsinkách a od roku 1970 působil čtyři roky jako profesor a vedoucí anatomického ústavu v Oranu. Po návratu se věnoval vědecké práci, ale ve výuce se mohl uplatnit až po roce 1985. V letech 1990–1992 byl přednostou našeho Anatomického ústavu. Byl velmi oblíbeným učitelem a jeho přednášky a didaktický výklad anatomie byly nezapomenutelným zážitkem.

Měl jsem možnost poznat osobně profesory Čiháka, Doskočila i Heřta a setkání s nimi bylo vždy potěšující, byli vždy ochotni se podělit s mladším kolegou o své znalosti a předat tak něco ze svých zkušeností a nadšení pro anatomii.
Ondřej Naňka, Anatomický ústav

Vzpomínkové odpoledne na tyto významné anatomy naší fakulty se uskuteční 4. dubna od 15.30 ve velké posluchárně Anatomického ústavu. V případě zájmu se registrujte na e-mail: ondrej.nanka@lf1.cuni.cz

CARICATURAE PROFESSORUM NOSTRORUM

V minulém vydání Jedničky jsme vám představili další kresbičku, kterou během studií vytvořil náš absolvent MUDr. Šimon Matějka a na ní originálně ztvárnil docenta Jaromíra Křemena z Ústavu biochemie a experimentální onkologie. Poznáváte, kdo je vyobrazen tentokrát? :)

Elektronické informační zdroje (22)

Kolekce s názvem Oxford Journals Collection nabízí jedinečný přístup k vědeckým recenzovaným on-line časopisům vydavatele Oxford University Press. Jednotlivé tituly jsou přístupné prostřednictvím uživatelsky přívětivého rozhraní nabízejícího různé způsoby vyhledávání, které si i nezkušený uživatel velmi rychle osvojí. Tato kolekce má k dispozici rovněž impaktované časopisy z medicíny, ale pokrývá i další obory – vědy o živé a neživé přírodě, společenské vědy apod. V rámci celouniverzitního předplatného má 1. LF UK přístup do archivu plných textů ročníků 1996 až po současnost. Více informací o kolekci naleznete nejen na webu ÚVI (uvi.lf1.cuni.cz/e-zdroje/e-casopisy), ale také na webových stránkách zprostředkovatele pro ČR (www.aip.cz/produkty/90-oxford-journals-collection/), kde je rovněž uveřejněn seznam předplacených titulů i titulů s impakt faktorem.

David Horváth, ÚVI

JEDNIČKA V MÉDIÍCH

➤ Zájemcům o studium se představuje 1. LF UK

Novinky.cz, 5. 1. 2018

➤ 1. LF UK a Agel společně ve vědě i v praxi

Česká televize, Události, 21. 1. 2018

➤ Meloucháři a diverzanti jsou rakovině v patách

Praha TV, 4. 2. 2018

➤ Praha má muzea, která se otevírají jen někdy. Vystavují lebky kyklopů i mumie

ČRo Wave, 8. 2. 2018

➤ Digitální, bezdrátová, chytrá a cílená. Takový je vývoj medicíny

E15, 8. 1. 2018

➤ Rada novým děkanům: vyhrňte si rukávy a začněte problémy řešit

Medical Tribune, 13. 2. 2018

JEDNIČKA BLAHOPŘEJE

k prosincovým, lednovým a únorovým výročím

doc. MUDr. Jiřímu Pašovi, CSc.,
z Oční kliniky 1. LF UK a ÚVN

prof. MUDr. Jaroslavu Lindnerovi, CSc.,
z II. chirurgické kliniky 1. LF UK a VFN

doc. MUDr. Jaroslavu Zvěřinovi, CSc.,
ze Sexuologického ústavu 1. LF UK a VFN

doc. MUDr. Janu Pechovi, CSc.,
z Ortopedické kliniky 1. LF UK a FN Motol

prof. MUDr. Vladimíru Benckovi, DrSc.,
z Ústavu hygieny a epidemiologie
1. LF UK a VFN

doc. MUDr. Jiřímu Královi, CSc.,
z III. interní kliniky 1. LF UK a VFN

doc. MUDr. Janu Bláhovi, Ph.D.,
z Kliniky anesteziologie, resuscitace
a intenzivní medicíny 1. LF UK a VFN

doc. MUDr. Janu Švábovi, CSc.,
z I. chirurgické kliniky 1. LF UK a VFN

doc. MUDr. Ivanu Matoušovi-
-Malbohanovi, CSc.,
z Ústavu lékařské biochemie
a laboratorní diagnostiky 1. LF UK a VFN

prof. MUDr. Janu Klozarovi, CSc.,
z Kliniky otorinolaryngologie
a chirurgie hlavy a krku 1. LF UK
a FN Motol

obr

KNIŽNÍ NOVINKY

Patomorfologie chorob kostí a kloubů

Úctyhodná monografie shrnuje osobní zkušenosti a komplexní výsledky celoživotní systematické práce hlavního autora prof. Ctibora Povýšila v oblasti patomorfologie chorob lokomočního systému, doplněné

o nálezy a obrazovou dokumentaci jeho spolupracovníků. Problematika chorob kostí a kloubů je zde pojednána v celé šíři tak, jak se s ní autor po několik desetiletí setkával při zpracování a vyšetřování vlastního i konzultantského materiálu. Jedná se tedy o originální dílo, zahrnující převážně poznatky z několika vysoce specializovaných podoborů.

Autoři: Ctibor Povýšil et al.

Nakladatelství: Galén

klu

Atlas anatomie člověka II.

Atlas anatomie člověka se po třech letech dočkal druhého dílu, který autoři věnovali strukturám hlavy a krku, orgánům hrudní, břišní a pánevní dutiny, centrálnímu nervovému systému a smyslovým orgánům.

Originální domácí anatomický atlas je v latině, češtině a angličtině, obsahuje 1300 ilustrací a fotografií z archivu Anatomického ústavu 1. LF UK. Kniha je určena nejen studentům medicíny a lékařům, ale také studentům přírodních věd, pracovníkům nelékařských zdravotnických oborů nebo z oblasti tělesné výchovy a sportu.

Autoři: Miloš Grim, Ondřej Naňka, Ivan Helekal

Nakladatelství: Grada Publishing

klu

Jednička

Bulletin 1. lékařské fakulty UK
Neprodejné, vychází jako dvouměsíčník.

Ročník: 6, číslo: 1/2018

Redakce: Zuzana Burianová,
Hana Dittrichová, Petra Klusáková,
Olga Bražinová, Michal Španko,
Jana Tlapáková, Martin Vejražka
Grafické zpracování: Zuzana Kutíková
Fotografie a ilustrace:

archivy 1. LF UK a autorů příspěvků
Své dotazy či náměty můžete poslat na
e-mail: jednicka@lf1.cuni.cz

ISSN 2336-4181

V sobotu 6. ledna se uskutečnil Den otevřených dveří pro uchazeče o studium na 1. LF UK.

Do letošního prvního Křesla pro Fausta usedl profesor revmatologie Karel Pavelka.

Jubilejní 130. ples mediků navštívilo rekordních 1360 návštěvníků!

Fausták v lednu tradičně hostil tiskovou konferenci k mezioborovému onkologickému kolokviu PragueONCO, jež se koná pod záštitou Onkologické kliniky.

V únoru se ve Faustovských besedách „zpovídal“ profesor Pavel Martásek, ředitel BIOCEV.

Naši studenti z různých oborů prezentovali fakultu na veletrhu VŠ Gaudeamus v Praze.